

200701140/1.

Datum uitspraak: 22 mei 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/17071 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 15 januari 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 maart 2006, aangevuld bij besluit van 16 maart 2006, heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appelllant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 15 januari 2007, verzonden op 18 januari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, het daartegen door appelllant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appelllant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 12 februari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 27 februari 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. R.S.D. Ramrattansing, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt
Lid van de enkelvoudige kamer

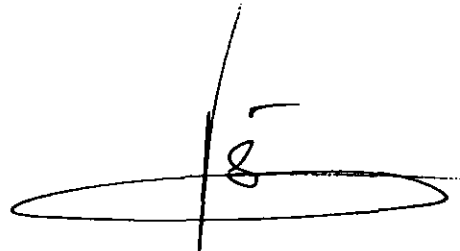
w.g. Ramrattansing
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 22 mei 2007

408

Verzonden: **22 MEI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 06/17071

Datum uitspraak: 15 januari 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Iraanse nationaliteit,
eiser,
gemachtigde mr.drs. P.B.P.M. Bogaers,

tegen

de Minister van Justitie
(voorheen de Minister van Vreemdelingenzaken en Integratie),
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 14 maart 2006 en aanvullend besluit van 16 maart 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiser van 12 november 2002 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen.

Op 5 april 2006 heeft eiser beroep ingesteld tegen dit besluit.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 9 oktober 2006. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. R.P.G. van Bel.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.

2. Ter staving van zijn asielaanvraag heeft eiser, zakelijk weergegeven, het volgende naar voren gebracht. Eiser is afkomstig uit Iran. Eiser heeft problemen ondervonden vanwege de activiteiten van zijn ex-echtgenote voor een vrouwen tijdschrift. Eiser kopieerde stukken voor zijn ex-echtgenote. In november 2000 is eiser gearresteerd door vier mannen en 31 dagen vastgehouden. Er is hem gevraagd naar de verblijfplaats van zijn ex-echtgenote. Na zijn vrijlating is eiser nog ongeveer gedurende zeven maanden meerdere malen per telefoon bedreigd. Op advies van zijn oom, die werkzaam was als kolonel op een politiebureau, heeft eiser zich nog regelmatig vrijwillig gemeld op het politiebureau. Vanwege problemen op zijn werk en met zijn familie heeft eiser uiteindelijk Iran verlaten.

3. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen en heeft daaraan het volgende, kort samengevat, ten grondslag gelegd. Verweerder heeft allereerst verwezen naar het besluit op de asielaanvraag van zijn ex-echtgenote, aangezien de problemen van eiser hun oorsprong vinden in het relaas van zijn ex-echtgenote. Gelet hierop is het asielrelaas van eiser eveneens ongeloofwaardig. Los daarvan acht verweerder het niet geloofwaardig dat eiser vanwege de gestelde activiteiten van zijn ex-echtgenote sinds haar vertrek gegronde redenen heeft te vrezen voor vluchtelingrechtelijke vervolging dan wel een schending van artikel 3 van het (Europees) Verdrag voor de rechten van de mens en fundamentele vrijheden (EVRM). Eiser heeft tegenstrijdige verklaringen over zijn arrestatie afgelegd. Voorts heeft eiser niet aannemelijk gemaakt dat hij persoonlijk heeft te vrezen voor vervolging. Eiser is enkel verhoord over de verblijfplaats van zijn ex-echtgenote, hij is zonder voorwaarden vrijgelaten en hij heeft na zijn vrijlating geen problemen meer ondervonden. Derhalve was er geen sprake van een acute vluchtsituatie. Tenslotte heeft eiser met een paspoort en een uitreisvisum het land via het vliegveld in Teheran verlaten, hetgeen er niet op duidt dat eiser in de negatieve belangstelling van de autoriteiten staat. In het aanvullend besluit van 16 maart 2006 heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat de overgelegde plattegrond en de daarbij behorende uitleg van eiser en zijn ex-echtgenote niet kunnen afdoen aan het oordeel van verweerder dat eiser tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over zijn arrestatie.

4. Hiermee kan eiser zich niet verenigen en daartoe wordt het volgende, kort samengevat, aangevoerd. Eiser heeft verwezen naar hetgeen in de procedures van zijn ex-echtgenote en zoon naar voren is gebracht. Eiser stelt zich op het standpunt dat zijn asielrelaas wel geloofwaardig is. Eiser en zijn ex-echtgenote hebben onderling consistente verklaringen afgelegd. Eiser bestrijdt dat hij tegenstrijdige verklaringen over zijn arrestatie heeft afgelegd. Dat hij in een later stadium in de procedure aanvullende verklaringen heeft afgelegd kan hem niet worden tegengeworpen, nu de gehoorambtenaar destijds niet heeft doorgevraagd over de plaats waar eiser zich bevond op het moment van de arrestatie. Ook zijn voormalige gemachtigde heeft op dit punt niet doorgevraagd. Daarnaast voert eiser in dit verband aan dat zijn verklaring dat er minstens drie mannen binnen waren niet uitsluit dat het vier mannen zijn geweest. Verder voert eiser aan dat verweerder onvoldoende rekening heeft gehouden met hetgeen eiser naar voren heeft gebracht in de overgelegde analyses met betrekking tot hemzelf, zijn ex-echtgenote en zijn zoon. Omdat er een procedure liep met betrekking tot eisers zoon heeft zijn ex-echtgenote eerst op 22 mei 2006 een herhaalde asielaanvraag

ingediend. Eiser heeft grote problemen gekregen met familieleden die hem hebben geholpen vrij te komen uit detentie. Eiser heeft telefonisch van zijn zus vernomen dat zijn oom, na zijn vertrek uit Iran gearresteerd is en zes tot zeven maanden gedetineerd is geweest. Tenslotte stelt eiser dat verweerder hem niet kan tegenwerpen dat hij niet kan aantonen dat hij daadwerkelijk gedemonstreerd heeft voor de Iraanse ambassade.

5. De rechtbank overweegt als volgt.

6. De rechtbank ziet zich allereerst voor de vraag gesteld of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas van eiser ongelooftwaardig is.

7. De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op bovengenoemd standpunt heeft kunnen stellen. Verweerder heeft zich allereerst kunnen baseren op het besluit op de asielaanvraag van zijn ex-echtgenote. Nu verweerder de afwijzing van de asielaanvraag van zijn ex-echtgenote primair heeft gebaseerd op de ongelooftwaardigheid van haar relaas, welk oordeel in rechte is komen vast te staan, en eisers asielrelaas grotendeels afhankelijk is van dat van zijn ex-echtgenote, heeft verweerder het relaas van eiser eveneens ongelooftwaardig kunnen achten. Immers de problemen van eiser zijn grotendeels gebaseerd op de activiteiten van zijn ex-echtgenote in het land van herkomst. Daarnaast houden de door eiser zelf verrichtte activiteiten, te weten het kopieën van stukken voor zijn ex-echtgenote, ook verband met deze activiteiten van zijn ex-echtgenote.

Voorts is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de door eiser gestelde vrees voor vervolging en een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM enkel gebaseerd is op vermoedens. Verweerder heeft eisers vrees dan ook in redelijkheid niet aannemelijk en ongelooftwaardig kunnen achten. Daarbij heeft verweerder kunnen betrekken dat eiser heeft verklaard dat hij tijdens zijn arrestatie enkel is verhoord omtrent de verblijfplaats van zijn ex-echtgenote, dat hij zonder voorwaarden is vrijgelaten, dat hij na zijn vrijlating gedurende anderhalf jaar tot aan zijn vertrek geen problemen meer heeft ondervonden en dat hij zonder problemen het land via het vliegveld in Teheran heeft kunnen verlaten. Eiser heeft voorts verklaard dat er buiten de problemen op zijn werk en met zijn familie geen directe aanleidingen waren voor zijn vertrek.

Het voorgaande duidt geenszins op een gegronde vrees voor vervolging dan wel een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM. De rechtbank is van oordeel dat eiser met hetgeen hij heeft aangevoerd in de beroepsgronden, de analyses en de zienswijzen, de twijfels van verweerder met betrekking tot de gestelde vrees niet heeft kunnen wegnemen. De niet nader onderbouwde stelling van eiser dat zijn oom vanwege hem problemen heeft ondervonden kan niet afdoen aan het bovenstaande. Verweerder heeft in dit verband in redelijkheid kunnen overwegen dat daarmee nog niet aannemelijk is geworden dat eiser bij terugkeer eveneens problemen zal ondervinden. Voor zover eiser zich beroept op de onheuse behandeling van hem en zijn ex-echtgenote op de Iraanse ambassade in Den Haag, overweegt de rechtbank dat dit evenmin kan afdoen aan het bovenstaande, aangezien dit niet ziet op de toetsing van de geloofwaardigheid van het asielrelaas van eiser zoals hij dat tijdens het nader gehoor naar voren heeft gebracht. Op grond van dezelfde reden kan de stelling van eiser dat hij heeft gedemonstreerd voor de Iraanse ambassade niet afdoen aan de twijfels van verweerder over de door eiser gestelde vrees voor vervolging en een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM. Gelet hierop laat de rechtbank in het midden de vraag of verweerder in redelijkheid aan eiser heeft kunnen tegenwerpen dat hij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over zijn arrestatie.

Tenslotte is de rechtbank van oordeel dat niet is gebleken dat verweerder de door eiser overgelegde analyses die zien op zijn ex-echtgenote, zijn zoon en hemzelf, niet of onvoldoende in de beoordeling heeft betrokken.

8. Voor zover eiser zich heeft beroepen op hetgeen in de procedures van zijn ex-echtgenote en zoon is aangevoerd, verwijst de rechtbank naar de uitspraak van heden in de herzieningsprocedure van zijn ex-echtgenote. Nu het verzoek om herziening ongegrond is verklaard kan dit niet tot een ander oordeel in de onderhavige procedure leiden. Hetgeen in de reguliere procedure van eisers zoon is aangevoerd acht de rechtbank niet relevant voor de onderhavige procedure, omdat de procedure van zijn zoon ziet op de verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "medische behandeling".

9. Hetgeen verweerder verder heeft overwogen in verband met de zwaarwegendheid van het asielrelaas van eiser en wat daar zijdens eiser tegen in is gebracht, behoeft, gelet op het voorgaande, geen verdere bespreking.

10. Gelet op het voorgaande heeft verweerder geen grond voor verlening van een verblijfsvergunning op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b of d van de Vw 2000, aanwezig hoeven achten.

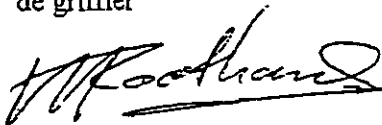
11. Derhalve is het beroep ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

De beslissing

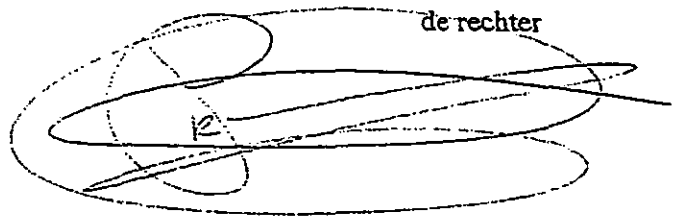
De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. R.M.H. Pennings en in het openbaar uitgesproken op 15 januari 2007 in tegenwoordigheid van mr. N.G.M. Roothans als griffier.

de griffier



de rechter



VERZONDEN OP

18 JAN 2007

Voor fotokopie conform
De griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

HOGER BEROEPSCHRIFT INZAKE
UITSPRAAK VAN DE RECHTBANK
's-GRAVENHAGE, VREEMDELINGENKAMER,
NEVENZITTINGSPLAATS ARNHEM
VAN 15 (18) JANUARI 2007 ONDER
KENMERK 06/17071 BEPTDN

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
12 FEB 2007	
ZAAKNR.	1157
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Aan de Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

Geeft eerbiedig te kennen:

De heer _____, geboren op _____, van Iraanse nationaliteit, wonende op het AZC Leusden aan de Larikslaan 10, 3833 AM **LEUSDEN**, te dezer zake woonplaats kiezende te **NIEUWEGEIN** aan de Newtonbaan 16, ten kantore van de advocaat en procureur Mr Drs P.B.Ph.M. Bogaers, die verklaart, dat hij bepaaldelijk door de heer _____ tot gevolmachtigde is gesteld tot het instellen van dit hoger beroep en tot het indienen van dit hoger beroepschrift, en die in deze zaak als bepaaldelijk gevolmachtigde zal optreden, zulks met het recht van vervanging.

Op **18 januari 2007** heeft de Rechtbank 's-Gravenhage, Vreemdelingenkamer, nevenzittingsplaats Arnhem, aan Mr Bogaers de uitspraak gezonden van

15 januari 2007, waarin het beroep van 5 april 2006 ongegrond is verklaard tegen het besluit van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (heden de Minister van Justitie) van 14 maart 2006 en aanvullend besluit van 16 maart 2006 (waarbij de aanvraag van de heer van 12 november 2002 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is afgewezen) (productie 1, 2003-1749-VII-1).

De heer kan zich met deze uitspraak niet verenigen
vanwege de navolgende grieven:

1. **GRIEF 1**

Ten onrechte wordt door de Rechtbank overwogen onder overweging 7:

"De Rechtbank is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op bovengenoemd standpunt heeft kunnen stellen. Verweerder heeft zich allereerst kunnen baseren op het besluit op de asielaanvraag van zijn ex-echtgenote. Nu verweerder de afwijzing van de asielaanvraag van zijn ex-echtgenote primair heeft gebaseerd op de ongeloofwaardigheid van haar relaas, welk oordeel in rechte is komen vast te staan, en eiser's asielaanvraag grotendeels afhankelijk is van dat van zijn ex-echtgenote, heeft verweerder het relaas van eiser eveneens ongeloofwaardig kunnen achten".

TOELICHTING

Allereerst dienen alle stukken, die namens de heer naar voren zijn gebracht ten overstaan van de Minister van Justitie hier als volledig overgenomen en ingelast te worden beschouwd. Hetzelfde geldt voor het hoger beroepschrift van heden in de zaak van zijn ex-echtgenote naar Nederlands recht mevrouw en hun zoon Beide zaken dienen gevoegd te worden behandeld. Zoals duidelijk is geworden uit de analyse van de asielprocedure van mevrouw opgesteld door Mr Bogaers, is mevrouw indertijd gedupeerd door het niet-chronologisch, niet-systematisch en niet-dubbel gecontroleerd horen door de IND, waardoor eerst door toedoen van Mr Bogaers haar volledige levensverhaal

en de achtergronden van haar vlucht in extenso zijn beschreven. Dit relaas is ook door de autoriteiten van Iran vervolgens andermaal bekend geworden, waarbij Iran zich niet op het standpunt stelt dat dat relaas niet waar zou zijn, maar dat de gestelde vrees voor vervolging in Iran moest worden afgedaan als "so childish", zoals de consul, hoofd Juridische Aangelegenheden van Iran, in een persoonlijk gesprek met Mr Bogaers meedeelde. Ook de behandeling van mevrouw [] en de heer [] op de Ambassade, waarbij mevrouw [] een spijtverklaring moest ondertekenen vanwege haar eerdere asielverzoek in Nederland om in aanmerking te kunnen komen voor een paspoort van Iran, geeft aan, dat Iran de situatie van vluchtelingenschap van mevrouw [] aan haar tegenwerpt. Het dossier is uit en te na bekend aan de Iraanse overheid. Onder deze omstandigheden kan de Rechtbank zich niet op het standpunt stellen, dat de ongeloofwaardigheid van het relaas van mevrouw [] in rechte is komen vast te staan. Zulk een overweging is volstrekt theoretisch te noemen. Het is letterlijk levensgevaarlijk en in strijd met artikel 3 EVRM.

2. **GRIEF 2**

Ten onrechte wordt door de Rechtbank overwogen in het verlengde van de voorgaande overweging:

"Immers, de problemen van eiser zijn grotendeels gebaseerd op de activiteiten van zijn ex-echtgenote in het land van herkomst. Daarnaast houden de door eiser zelf verrichte activiteiten, te weten het kopiëren van stukken voor zijn ex-echtgenote, ook verband met deze activiteiten van zijn ex-echtgenote".

TOELICHTING

Deze overweging is onjuist vanwege het volgende:

De Rechtbank gaat kennelijk wél uit van de activiteiten van de heer [], die samenhangen met de activiteiten van mevrouw [] in Iran, maar gaat uit van een innerlijk niet-consistente gedachtengang, doordat aan deze activiteiten

geen relevant Vluchtelingenverdragrechtelijk gevolg hoeft te worden toegekend, omdat eerder het asielrelaas van mevrouw Khosravi ongeloofwaardig is geacht.

Het is van tweeën één, óf men gaat uit van de geloofwaardigheid van de activiteiten van de heer , zoals hier is gebeurd, en men komt dan tot een afweging van de zwaarwegendheid ervan, óf men verwerpt de geloofwaardigheid van de activiteiten van de heer zonder dit te koppelen aan de eerdere besluitvorming van de Rechtbank in de zaak van mevrouw . Het onvermogen van de Rechtbank om in herziening mevrouw alsnog recht te doen, is in het hoger beroepschrift van heden in haar zaak uitvoerig toegelicht. De Rechtbank is in een vicieuze cirkel beland.

3. **GRIEF 3**

Ten onrechte wordt door de Rechtbank overwogen:

"Voorts is de Rechtbank van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de door eiser gestelde vrees voor vervolging en een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM enkel gebaseerd is op vermoedens. Verweerder heeft eiser's vrees dan ook in redelijkheid niet aannemelijk en ongeloofwaardig kunnen achten. Daarbij heeft verweerder kunnen betrekken dat eiser heeft verklaard dat hij tijdens zijn arrestatie enkel is verhoord omtrent de verblijfplaats van zijn ex-echtgenote, dat hij zonder voorwaarden is vrijgelaten, dat hij na zijn vrijlating gedurende anderhalf jaar tot aan zijn vertrek geen problemen meer heeft ondervonden en dat hij zonder problemen het land via het vliegveld in Teheran heeft kunnen verlaten. Eiser heeft voorts verklaard dat er buiten de problemen op zijn werk en met zijn familie geen directe aanleidingen waren voor zijn vertrek. Het voorgaande duidt geenszins op een gegronde vrees voor vervolging danwel een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM. De Rechtbank is van oordeel dat eiser met hetgeen hij heeft aangevoerd in de beroepsgronden, de analyses en de zienswijze, de twijfels van verweerder met betrekking tot de gestelde vrees niet heeft kunnen wegnemen".

TOELICHTING

Deze overwegingen zijn onjuist vanwege het volgende:

De Rechtbank heeft geen nader onderzoek gelast aan de Minister van Justitie ter zake van de door de heer [naam] gestelde feiten, waaronder de om politieke redenen opgelegde sluiting van het bedrijf van de heer [naam] en zijn oom, welke sluiting is veroorzaakt door de activiteiten van de heer [naam] in dit bedrijf ter wille van de politieke activiteiten van mevrouw [naam]. Waarom moet eerst op het niveau van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens een procedure worden gestart, wil een dergelijke vraag worden opgelegd aan de Staat der Nederlanden tot nader onderzoek? Waarom lijdt de Rechtbank aan vraagvindingsstoornissen?

Gebleken is aan Mr Bogaers op vrijdag 2 februari 2007 op een conferentie van de Vrije Universiteit, Rechten Faculteit, over het arrest van het Europees Hof van 11 januari 2007 in de zaak van [naam] /Staat der Nederlanden, dat de Raad van State heel goed op de hoogte is van vorderingen bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in de zaak [naam]. Gebleken is, dat het EHRM ook Uw Raad van State informeert omtrent vragen, die door het EHRM aan Nederland zijn gesteld in die zaak, zoals één Uwer medewerkers aan Mr Bogaers heeft meegedeeld, te weten de vraag aan Nederland of nader kon worden onderzocht vóór 9 april 2007 wat het lot en de verblijfplaats is van de echtgenoot van mevrouw [naam] en van haar dochters in Iran. Waarom de Rechtbank zulke vragen niet heeft gesteld aan de Minister van Justitie ter zake van bijvoorbeeld (niet uitputtend) het lot van de politieke bondgenoten van mevrouw [naam] de sluiting van de fabriek van de heer [naam] het lot van Kolonel [naam], die na de vlucht van de heer [naam] uit Iran is gearresteerd en zes tot zeven maanden gedetineerd is geweest, kan alleen worden begrepen door het niet-willen-weten van wat er met de heer [naam] aan de hand is. Zo heeft de Rechtbank zich tot een niet-effectief rechtsmiddel verklaard. Het gaat er hierbij niet om, dat de Rechtbank een "remedy" is, "which is bound tot succeed", maar dat de Rechtbank door te overwegen zoals de Rechtbank gedaan heeft, zich een "remedy" heeft betoond, "which is bound to fail".

Het niet willen weten, wat er met asielzoekenden is gebeurd, is tot op het hoogste niveau in Nederland kenmerkend voor de Nederlandse asielprocedure.

Juist het gegeven, dat in de loop der tijd het de heer volstrekt duidelijk werd, dat hij in de negatieve belangstelling stond van Iran in het verlengde van de dreigtelefoontjes over een reeks van maanden, de eerdere aanslagen op zijn vrouw en zoon, de door hem ondergane detentie, de sluiting van de fabriek op last van de overheid van Iran en het onvermogen van zijn familie hem blijvend te beschermen, maakten de heer duidelijk, dat hij moest vluchten. Een dergelijk vluchtbevel, gevormd door de omstandigheden, verdraagt geen tegenwerping. Zie ook paragraaf 2.5 van het beroepschrift van **5 april 2006** en alle daarin genoemde stukken. Onder 2.6 van dat beroepschrift is nader ingegaan op het verlaten van Iran via het vliegveld Mehrabad met een op eigen naam gesteld paspoort. Dit is wel degelijk mogelijk. Omkoping is zeer gebruikelijk in Iran. Met dat gegeven houdt de Rechtbank ten onrechte geen enkele rekening. De politieke context en het gegeven, dat de heer tijdens zijn ondervragingen in Iran in detentie ontkend heeft contact te hebben met zijn echtgenote in Europa, terwijl die contacten volledig bekend zijn aan de overheid van Iran, maakt het tot een reëel risico, dat de heer blootstaat aan een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM bij gedwongen terugkeer naar Iran. Zie ook de volgende grief.

4. **GRIEF 4**

Ten onrechte wordt door de Rechtbank overwogen onder punt 7:

"Het voorgaande duidt geenszins op een gegronde vrees voor vervolging danwel een behandeling in strijd met artikel 3 van het EHRM. De Rechtbank is van oordeel dat eiser met hetgeen hij heeft aangevoerd in de beroepsgronden, de analyses en de zienswijzen, de twijfels van verweerder met betrekking tot de gestelde vrees niet heeft kunnen wegnemen. De niet nader onderbouwde stelling van eiser dat zijn oom vanwege hem problemen heeft ondervonden, kan niet afdoen aan het bovenstaande. Verweerder heeft in dit verband in redelijkheid kunnen overwegen dat daarmee nog niet aannemelijk is geworden dat eiser bij terugkeer eveneens problemen zal ondervinden. Voor zover eiser zich beroept op

de onheuse behandeling van hem en zijn ex-echtgenote op de Iraanse Ambassade in Den Haag, overweegt de Rechtbank dat dit evenmin kan afdoen aan het bovenstaande, aangezien dit niet ziet op de toetsing van de geloofwaardigheid van het asielrelaas van eiser zoals hij dat tijdens het nader gehoor naar voren heeft gebracht. Op grond van dezelfde reden kan de stelling van eiser dat hij heeft gedemonstreerd voor de Iraanse Ambassade niet afdoen aan de twijfels van verweerder over de door eiser gestelde vrees voor vervolging en een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM”.

TOELICHTING

Hier wreekt zich, dat de Rechtbank in strijd met paragraaf 196 van het Handboek van de UNHCR inzake de criteria en procedures tot bepaling van het vluchtelingschap geen nadere vragen heeft gesteld aan het Ministerie van Justitie tot nader onderzoek in Iran met betrekking tot de positie van de oom van de heer De heer is niet in de gelegenheid om de problemen van de achtergebleven familieleden en personen van nader bewijs te voorzien, al is het alleen maar doordat volgens de vaste jurisprudentie van de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak brieven van familieleden per definitie niet als objectieve bron worden aangemerkt. Ook overigens heeft de Rechtbank geweigerd in te zien, dat de behandeling van de heer en mevrouw op de Iraanse Ambassade in Den Haag in onlosmakelijk verband staat tot het politieke dossier, zoals zich dat in Iran heeft opgebouwd tijdens het verblijf van mevrouw en/of de heer in Iran. Waar komt de onbeschofte behandeling van de Iraanse Ambassade anders vandaan? Daar uitte zich reeds de behandeling in strijd met artikel 3 EVRM, die in optima forma zich zal voordoen bij terugkeer van de heer naar Iran.

5. GRIEF 5

Ten onrechte heeft de Rechtbank overwogen onderaan pagina 3:

“Gelet hierop, laat de Rechtbank in het midden de vraag of verweerder in redelijkheid aan eiser heeft kunnen tegenwerpen dat hij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over zijn arrestatie”.

TOELICHTING

Onder verwijzing naar het beroepschrift van de heer van **5 april 2006** en alle voordien toegezonden stukken en alle nadien toegezonden stukken aan het Ministerie van Justitie en aan de Rechtbank mag duidelijk zijn dat de Minister van Justitie er alles aan heeft gedaan om deze tegenstrijdigheid op te werpen als hoofdbestanddeel van de beschikking van **15 maart 2006**, om maar een tegenstrijdigheid te kunnen construeren, zulks volledig ten onrechte. Er zijn evenwel geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen of tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden, die tot die negatieve beschikking van **15 maart 2006** hadden kunnen leiden. De Rechtbank heeft met deze overweging langs uiterst gekunstelde weg de heer in groot gevaar gebracht, in strijd met artikel 2, artikel 3 en artikel 5 EVRM, waarbij ook strijd aanwezig is met artikel 13 EVRM.

In redelijkheid had de Rechtbank bij afweging van alle bekende feiten, omstandigheden en belangen niet tot de onderhavige uitspraak kunnen komen. Zie ook de volgende grief:

6. GRIEF 6

Ten onrechte wordt onder overweging 8 door de Rechtbank overwogen:

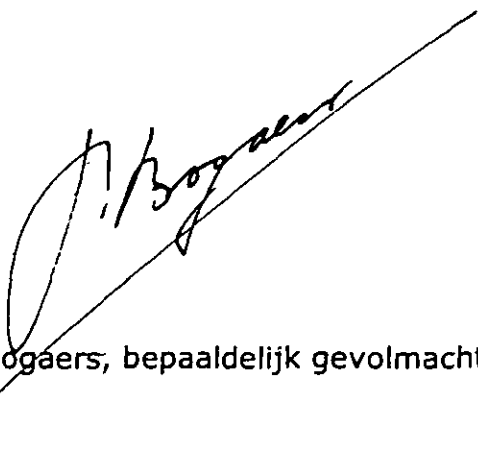
"Voor zover eiser zich heeft beroepen op hetgeen in de procedures van zijn ex-echtgenote en zoon is aangevoerd, verwijst de Rechtbank naar de uitspraak van heden in de herzieningsprocedure van zijn ex-echtgenote. Nu het verzoek om herziening ongegrond is verklaard, kan dit niet tot een ander oordeel in de onderhavige procedure leiden".

TOELICHTING

Deze overweging is onjuist. In dit kader dient het hoger beroepschrift van heden in de zaak van mevrouw en hier als volledig overgenomen en ingelast te worden beschouwd.

WESHALVE

De heer _____ zich wendt tot de Afdeling
bestuursrechtspraak van de Raad van State met eerbiedig verzoek de uitspraak
van 18 januari 2007 te vernietigen en te bepalen, dat het beroepschrift van
5 april 2006 gegrond is, en de Minister van Justitie te veroordelen in de kosten
van de procedure in eerste aanleg en de procedure bij de Afdeling
bestuursrechtspraak.

Nieuwegein, 9 februari 2007  P.B.Ph.M. Bogaers, bepaaldelijk gevolmachtigde